

80. výročí konce války na Suchdole

Letos si připomínáme 80. výročí konce 2. světové války, která v Praze vyvrcholila Pražským povstáním. To na Suchdole symbolicky zahájil 5. května 1945 dopoledne ředitel školy Karel Pergtold vyvěšením československé vlajky. Do vedení ozbrojeného boje proti okupantům se postavil revoluční národní výbor, který byl v Suchdole ustaven již 13. 4. 1945 v čele s předsedou Josefem Humlem, pozdějším starostou. Při zahájení povstání Suchdolští disponovali asi deseti puškami a dvaceti pistolemi. Prvním úspěchem bylo odzbrojení německého vojenského oddílu v Brandejsově dvoře, čímž byly získány další zbraně. Ozbrojené hlídky byly rozmístěny na Kozích hřbetech, na Budovci, v lese nad Sedlcem, u kaple sv. Václava, u Roztockého háje a v kopci u Horoměřic.

Přijímání pancéřových pěstí

PŘIJÍMÁNÍ PANCÉŘOVÝCH PĚSTÍ

Kapitán dr. Jan Král rozhodl z pokácených kaštanů postavit barikádu na silnici mezi Kozími hřbety a Chumberkem. Ta znemožňovala průjezd německých vozidel a případný přesun tanků. Byly zajaty čtyři německé zásobovací povozy a zabavený materiál byl uskladněn v Brandejsově dvoře. Suchdol byl v průběhu povstání několikrát ostřelován německými letouny. Suchdolští občané pomáhali bojovat i ve Staticích a Černém Volu, kde při boji s osmdesátičlennou německou jednotkou padlo pět mužů z Černého Vola a Únětic. Naši občané se zúčastnili i bojů o cihelnu Julisku, část zabavených zbraní byla poslána do Prahy.

Dne 6. května bylo na Suchdole k dispozici pro ozbrojený odpor již 300 dobrovolníků z řad vojáků i občanů.

V bojích přišel o život suchdolský občan Jaroslav Kučera, na kterého vzpomínala pro Spolek historie Suchdola jeho vnučka Zuzana Truněčková:

„Můj dědeček Jaroslav Kučera se narodil 6. 1. 1905 ve Víchovské nad Jizerou a babička Božena Kučerová, rozená Hypišová, se narodila 30. 1. 1907 v Příchovicích. Po svatbě bydleli v Šumburku nad Desnou. Dědeček, který byl zedník, zde neměl dostatek pracovních příležitostí, a tak se odstěhovali do Suchdola č. p. 453 (později č. p. 202). Babička

byla velmi nábožensky založená a děda byl zase zapálený revolucionář.

Když 5. května 1945 volal rozhlas o pomoc, neváhal a šel. V Bubenči v Čínské ulici byly dvoupatrové německé domy, ze kterých se střílelo. Dědeček utrpěl průstřel hlavy. S tímto těžkým zraněním byl transportován do německého Záložního lazaretu XV v budově Masarykovy koleje, kde přes poskytnuté lékařské ošetření svému zranění v 5 hodin ráno 6. května 1945 podlehl.

Dědeček byl pohřben 8. května 1945 na dvoře Masarykovy koleje.

V roce 1947 byl dědečkovi udělen prezidentem republiky Československý válečný kříž 1939 in memoriam.“

Dne 7. května se dvě čety, kterým veleli poručík Zbyněk Tichý a poručík Former, přesouvají do Horoměřic, kde následně Němci kapitulovali a složili zbraně do rukou majora Mohapla.

Dne 8. května se suchdolští bojovníci vracejí a oba důstojníci s 20 muži byli dáni k dispozici povstání v Praze.

Na Suchdole byl už 5. května 1945 zřízen lazaret, jehož správou byl pověřen drogistka Karel Kulhan. Lékařské služby se ujali MUDr. František Kumpošt a MUDr. Stanislaus Flanderka.

Do lazaretu přicházeli lidé z okolí, uprchlí vězni z transportů smrti i 20 zraněných vojáků z německého vlaku. Za

Vlevo por. Zbyněk Tichý

Odchod na bojové stanoviště

Zkonfiskovaná německá sanitka u lazaretu na Suchdole, 1945

dobu trvání zde bylo ambulantně ošetřeno 1 800 osob a v lůžkové části 127 osob. Dne 20. 7. 1945 byl lazaret jakožto dočasné zařízení zrušen.

Dne 8. května sice podepsali Němci s Českou národní radou dohodu o kapitulaci, ale na mnoha místech se ještě bojovalo.

Dne 9. května kolem 4. hodiny ranní dorazil do Prahy 1. ukrajinský front Rudé armády maršála Koněva. Od Černého Volu a Horoměřic vstoupila sovětská vojska do Suchdola, kde byla 9. května nadšeně vítána. Občané zvali vojáky na návštěvu do svých domovů.

Jeden sbor Rudé armády zůstal v Roztockém háji pět dní. ~

[Spolek historie Suchdola, z.s.]

Tank Rudé armády v Kamýcké ulici

Rudoarmějec, Jiřina Hojná